

c) Da se pozovu na dogovaranje i zastupnici Dalmacije, koja je čeloviti dio Trojedne kraljevine.

č) Da se narod magjarski putem sabora svojeg za posredovanje izjavi, koje bi se od strane Magjarah pod čeoničtvom Njegovim c. kr. palatina, kao od strane Trojedne kraljevine pod čeoničtvom svetloga bana na neutralnom mestu preduzeti imalo.

ć) Da magjarska stranka odustane od svakoga progonjenja Slavjanah u Ugarskoj, osobito pako da se odmah izpuste izpod zatvora svi oni, koji su sbog slavjanstva pozatvoreni.

Odbor, kome je izradjenje representacie u poslu pomirenja s Magjarima pověřeno bilo, podneo je representaciju, koju je Sabor odobrio, i Njegovoj c. kr. Visosti nadvojvodi Ivanu podneti odlučio.

Članak XX.

O pogodbami s Ugarskom.

Buduć da su Kraljevine ove primile posredništvo Njegove c. kr. Visosti nadvojvode Ivana izmed njih i kraljevine Ugarske, imajućega po nalogu kraljevskom medjusobno sporazumljenje uvesti.

Smatrajući na veliku važnost toga predmeta, o kom možda visi sva bližnja budućnost ove domovine, i koi se toga radi, kako ga je odbor člankom VIII. za izradjenje uvětah izaslan, Saboru podneo, u podpunoj i javnoj sednici saborskoj potanko podništvo ne može pretresivati.

I smišljajući na to, da ako se ono podpunoma izpuni, što su ove Kraljevine u representaciji svojoj, podnešenoj Njegovoj c. kr. Visosti nadvojvodi Ivanu, u tom posredovanja poslu već prie zahtěvale, potrebit je svakako i nadalje jedan odbor, koi će pod predvoditeljstvom svetloga bana, a u društvu sa zastupnici naroda sèrbskoga, zahtěvanja ovih Kraljevinah i Vojvodine Sèrbske sředstvom hvaljenoga nadvojvode Ivana ugarskom narodu priobćiti.

Sabor Trojedne kraljevine zaključio je:

§ 1. Svetli ban, kao glava ovih Kraljevinah, u koga one sve svoje neograničeno pouzdanje položiše, imenovat će i sebi pridružiti jedan odbor, koji će pod njegovim predsjedničtvom izraditi zahtěvanja ovih Kraljevinah, u pogledu budućeg položaja njihova prama Ugarskoj i Austrii.

§ 2. U poslu tom deržat se ima rećeni odbor slědećih načelah:

a) Nek se na svaki način povrati i uzdèrži ukupne Monarhie austrijske jedinstvo, i nek se uvedu institucie političke, kao poručanstvo tomu.

Sadašnji dakle dualizam vladah ima se koncentrirati u jednom jedinom vladanju, i kongressu centralnom, kao simbolu i nosiocu jedinstva.

b) Nek se ište sloboda i jednakost svih pod krunom ugarskih živućih narodah i jezikh, a osobito jezika i narodnosti Trojedne kraljevine, i nek se ištu institucie politič-

ke kao poručanstvo tomu, – pod institucijama timi u pogledu Kraljevinah ovih i Vojvodine Sèrbske razumeva Sabor iznad svega vlastitu administraciju i zakonotvorstvo za Trojednu kraljevinu.

§ 3. Ako se ono izpuni, što su Kraljevine ove već prije od hvaljenoga nadvojvode Ivana zaiskale, upustit će se gori određeni odbor pod predvoditeljstvom gospodina bana, posredovanjem opunovlaštenoga prejasnoga posrednika s punovlastnici naroda ugarskoga u dogovore tako, da prije nego ikoju točku zahtjevanjâ svojih narodu ugarskom predloži, od zastupnikâ naroda ugarskoga zaište nek prizna:

a) Da se odbor taj upušta u dogovore ne samo kao hervatski narod, nego kao Kraljevina hervatsko-slavonsko-dalmatinska i sjedinjena s njom Vojvodina Sèrbska.

b) Da se upušta u dogovor kao narod slobodan i od ugarske kraljevine nezavisan.

U smislu ovih načelah izradit će gori rečeni odbor pod predsjedništvom gospodina bana uvjete odnošenja Trojedne kraljevine prema Ugarskoj i Austriji, i predložit će je posredovanjem prejasnoga nadvojvode Ivana poklisarom naroda ugarskoga, – u kojem svemkolikom poslu daje se gospodinu banu, i po njemu odboru punovlastje podpuno, da u ime Kraljevinah ovih s narodom ugarskim, i ako potrebno bude, s vladanjem austrijskim dogovarati se, i gore rečeni posao k podpunoj sversi privesti može.

Članak XXI.

O podjelenoj presvjetlom banu izvanrednoj neograničenoj vlasti.

Narod hervatsko-slavonski sa žalostju uvidivši, da je vlast Njihovog c. kr. Veličanstva milostivog kralja kroz nesretnu i sebi nepriateljnu okolnost tako ograničena, da milostivi vladar po svom sroču svih svojih narodâ jednakom ljubavi plamtećem sèrdcu i unutarnjem nagonu na obću i jednaku njenu sreću dèlati ne može, i prèteća narodu Trojedne kraljevine opasnost i prirodni nagon sobstvenog uzdržanja zahtjeva, da se za predupredjenje nereda i bune u domovini i zlih posljedica, koje bi za čelo austrijsko carstvo proizteći mogle, da se vèrhovna zemaljska vlast koncentrira, – imajući ujedno neograničeno pouzdanje u sèrdce i dušu, volju i namjèru, krèpost i vjèštinu svog svjetlog bana, odlučio je njemu sreću svoju povjèriti, i privjèreno izvanrednu neograničenu vlast i punomoć predati, kojoj se sve vojne i gradjanske oblasti u čitavoj domovini bezuslovno pokoriti imadu.

Članak XXII.

ka urbarskog urbarstvo pripadalo je, izvan mēnicah (*Wechsel*) iz odnošenja tergovačkog proiztičućih, do buduće zakonske naredbe, nikakov drugi dug odgovēdati se ne može, i samo za doba neplaćene zakonske kamate mogu se od njih sudbenim putem potrebovati.

Članak XXXI.

O odboru u poslu pomirenja s Ugarskom izaslanog.

Sravnanje razprah s Ugarskom krēpostju članka XX. ovog Sabora povēreno je presvētlomu gospodinu banu i priverženom njemu odboru, kojeg članove naimenovati Sabor izručio je hvaljenomu presvētlomu banu, – uslēd toga naimenovani su po gospodinu banu slēdeći članovi:

- Gospoda - baron Ljudevit Bedeković,
- baron Franjo Kulmer,
- grof Albert Nugent,
- grof Hugo Eltz,
- grof Petar Pejačević,
- Metell Ožegović,